

แถลงการณ์

เรื่อง

การเลือกตั้งสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎร

27/06/2565

พุทธศักราช ๒๕๖๕

การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร

กองการโฆษณาได้ออกแถลงการณ์ เรื่องการ
เลือกตั้งผู้แทนตำบลแล้ว และได้อธิบายไว้ชัดเจนว่า
มีคน ประเทศสยามได้ดำเนินการปกครองตามวิถี
ทางแห่งรัฐธรรมนูญ คือตามระบอบประชาธิปไตย
ซึ่งหมายความว่า อำนาจอธิปไตยของราษฎร
ทั้งปวง และการปกครองตามระบอบใหม่นี้เรียกว่า
“ราชาธิปไตยอำนาจอำกัด”

อันว่าอำนาจอธิปไตยของราษฎรทั้งปวงนั้น
มิได้หมายความว่าราษฎรคนหนึ่งคนใด มีอำนาจอธิ
ปไตยเป็นรายบุคคล แต่หมายความว่า อำนาจอ
ธิปไตยเกิดขึ้นในเมื่อราษฎรส่วนรวม ทั้งหมดได้ตกลง
กันจะออกกฎหมายหรือออกกฎหมายใดๆ ใน
การที่จะปกครองประเทศสยาม เมื่อราษฎรเป็น

ผู้ออกกฎหมายและควบคุมราชการแผ่นดิน คณะแพะ
อย่างอื่น การเงินแผ่นดินเช่นนี้แล้ว จึงเรียกว่า
ราษฎรปกครองตนเองตามวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญ
แต่การ ที่จะให้ราษฎร ทั้ง ประเทศ สยาม รวม
จำนวนกว่า ๓๒ ล้านคน มาประชุมพร้อมกัน เพื่อ
ปรึกษาออกพระราชบัญญัติและกฎหมายนั้น ย่อม
ทำไม่ได้ เพราะไม่มีสถานที่ใดพอจะบรรจุได้หมด
นอกจากนั้น ถ้าประชาชนต่างเข้าประชุมหมดทั้ง
แผ่นดินการงานอื่นเช่นเป็นอาชีพ ที่ต้องทำมาหากิน
ก็ไม่ได้ทำกัน โดยเหตุฉะนั้น จึงต้องกำหนดให้
ราษฎร เลือกตั้ง ผู้แทนของตนมาเขียนปากเสียงของ
ตนจังหวัดละ ๑ คน ถ้าจังหวัดใดมีพลเมืองเกินกว่า
สองแสนก็ให้เลือกตั้งผู้แทนเพิ่มจนอีกคนหนึ่งทุก
สองแสน ผู้แทนที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นมาดังกล่าว

เรียกว่า "สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร" และที่ประชุม
 สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมารวมกัน ประชุม
 ตามวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญนี้ เรียกว่า "สภาผู้แทน
 ราษฎร" สภาผู้แทนราษฎร คือ ชุมชนผู้แทนของ
 ราษฎรทั่วทุกจังหวัดเข้ามานั่งร่วมหารือ กันเรื่อง ราช
 การแผ่นดิน สภาผู้แทนราษฎรเป็นองค์สูงสุดที่
 ปรึกษาพิจารณาเพื่อออกพระราชบัญญัติและกฎหมาย
 วางระเบียบการปกครองบ้านเมือง มีพระมหากษัตริย์
 เป็นองค์ประมุขของชาติ ทรงใช้พระราชอำนาจออก
 กฎหมาย ฉะเพาะแต่โดยคำแนะนำ และยินยอม
 ของสภานี้.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้เป็นบุคคลที่สำคัญ
 มาก ที่ว่าสำคัญมากก็เพราะเป็นผู้แทนของราษฎร
 ทั้งจังหวัด หรือผู้แทนของราษฎรตั้งแต่สองแสนคน
 ไป ในนานาประเทศที่เจริญรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรได้รับความยกย่องนับถือเป็นอันมาก โดยที่

สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยหนึ่งในการปกครองประเทศ สยามจะเจริญรุ่งเรืองต่อไปให้ทันเทียมชาติและประเทศทั้งหลายในโลกนี้ ก็เพราะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะเหตุนี้ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงเป็นสิทธิของราษฎรที่จะต้องใช้และต้องกระทำ ด้วยวิธีการอันที่ถูกต้อง เพื่อให้ได้ตัวผู้แทนของตนให้ค้ำจุนไว้ สำหรับควบคุมราชการแผ่นดินให้ดำเนินไปในลู่ทางที่จะเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป.

ผู้แทนราษฎรต้องมีคุณสมบัติ คือ :—

๑. มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย แต่ถ้าบิดาเป็นชาวต่างประเทศต้องเป็นผู้ที่ไต่เรียนหนังสือไทยจนได้ประกาศนียบัตรชั้นมัธยมปีที่ ๓ หรือได้รับราชการประจำการตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารแล้ว หรือได้รับราชการประจำแผนกอื่น ๆ ในตำแหน่งตั้งแต่เสมียน พนักงานขึ้นไปโดยมีเงินเดือน

๕

ประจำแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ปี หรือถ้าเป็นคนทีแปลงชาติ
มาเป็นไทย ของมีคุณ สมบัติ อย่างใด อย่างหนึ่ง ตามที่
กล่าวแต่ต้น หรือได้อยู่ในพระราชอาณาจักรสยามเป็น
เวลาติดต่อกันนับแต่เมื่อได้ แปลง ชาติ มา แล้ว ไม่ ต่ำ
กว่า ๓๐ ปี

๒. มีอายุ ๒๓ ปีบริบูรณ์แล้ว

๓. ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่
สมประกอบ

๔. ไม่เป็นผู้ ต้องคุมขังอยู่ โดยหมาย ของศาลใน
ขณะมีการเลือกตั้ง

๕. ไม่เป็นภิกษุสามเณร, นักพรตหรือนักบวชใน
ขณะมีการเลือกตั้ง

๖. ไม่ถูก ศาล พิพากษา ให้เพิกถอน สิทธิออก

27/06/2565

เสียง

๗. ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสเพลเป็น
อาชีพ หรือศึกษาเสพติดให้โทษ

๘. มีความรู้เทียบชั้นประถม สามัญกล่าวคือ
ต้องเป็นผู้สอบไล่ได้ชั้นประถมปีที่ ๓ หรือสอบไล่
ได้ชั้นประถมปีที่ ๔ ตามแผนการศึกษาของชาติ

๘. ไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะเห็นอการเมือง
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ ซึ่งหมายความว่า
พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไป

ผู้แทนราษฎรของ จังหวัดใดต้องมีภูมิลำเนาหรือ
ถิ่นที่อยู่ หรือมี อสังหาริมทรัพย์ หรือเป็นบุคคลที่
เกิดในจังหวัดนั้น.

ผู้แทนราษฎรกับผู้แทนตำบลอาจเป็นคนๆ เดียว
กันได้.

มาตรา ๒ แห่ง รัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติไว้ดังนี้

“อำนาจอธิปไตยข้อมมาจากปวงชนชาวสยาม .....

.....” การใช้อำนาจในราชการใช้ในทางแต่งตั้งผู้
 แทน กล่าวคือ คัดเลือกผู้แทนเข้ามาประชุมในสภา
 ผู้แทนราษฎร ทั้งได้กล่าวแล้วแต่กัน จึงเป็นการ
 สำคัญยิ่งที่ผู้มสิทธิเลือกตั้ง จะต้องเลือกตั้งผู้แทน
 ของท่าน ให้มีคุณสมบัติและคุณสมบัติอันดีงามด้วย
 ประการทั้งปวง และเป็นผู้ที่ตั้งใจศึกษา ทั้งสนใจ
 จะทราบซึ่งถึงภูมิประเทศและ ท้องที่ ของ จังหวัด ที่ จะ
 ต้องเป็นผู้แทนว่าตั้งอยู่อย่างไร มีอาณาเขตต์ใหญ่
 เล็กเพียงใด ทิศต่อกับจังหวัดที่ใกล้เคียงอย่างไร
 มีประวัติการณ์ พงศาวดารและโบราณสถานหรือ
 โบราณวัตถุอย่างใด มีสำมะโนครัวพลเมืองรวม
 เท่าใด เป็นชาย, หญิง, เด็ก, ชาวต่างประเทศ
 แบ่งออกเป็นชาติละเท่าไร มีวัดหลวงและวัดราษฎร
 เท่าใด ตั้งอยู่อย่างไร มีพระสงฆ์ สามเณรและ

ศิษย์ เท้าโต การพระศาสนาเจริญรุ่งเรืองหรือไม่
 ภิกษุสามเณรได้ศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรม ตาม
 หลักรัฐธรรมนูญ ตามสมควรหรือประการใด ราษฎรมี
 ความเลื่อมใสทำบุญกุศลเป็นปกติอยู่ หรือ ยิ่งหย่อน
 ประการใด การศึกษาในโรงเรียนของรัฐบาลและ
 ประชาบาล เจริญดีหรืออย่างไร เจ้าหน้าที่ และ
 ครู อาจารย์ ตั้งใจ สั่งสอน ให้ทำเนนก้าวหน้า หรือ
 เลื่อมถอยประการใด การสุขาภิบาลและอนามัยของ
 ราษฎรเป็นอย่างไร มีโรงพยาบาลและเจ้าหน้าที่เอา
 ใจใส่ต่อความทุกข์สุขของราษฎรดีอยู่หรืออย่างไร การ
 คมนาคม ทางบก และ ทางน้ำ สะดวกดีหรือดัดจริต
 ประการใด การพาณิชย์หรือการค้าขายเจริญดีหรือ
 เลื่อมถอยประการใด มีสินค้าชนิดใด มากน้อย
 เพียงไร การกสิกรรม การหัตถกรรม และการ
 อุตสาหกรรม มีฐานะอย่างไร ผลประโยชน์รายได้
 รายจ่ายของจังหวัดเพิ่มขึ้น หรือลดลงประการใด

ราษฎรพลเมืองใดทำมาหาเลี้ยงชีพ เป็นปกติสุข
 หรือมีใครผรุสวาทชกชมรบกวนประการใด สิ่งต่าง ๆ
 ทั้งหลายตกลงมาแล้วนั้น ผู้ที่จะได้เป็นผู้แทนของ
 ท่านมีความสามารถบริหารช่องทางที่จะบำรุงส่งเสริม
 หรือกำจัดแก้ไขสิ่งที่ยกต่อความสุข ความเจริญของ
 จังหวัด และของราษฎรในจังหวัดของท่าน ได้มาก
 น้อยเพียงใด ท่านผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจาก
 ต้องพิจารณา ใช้ความ พินิจ พิเคราะห์ ให้ละเอียด
 รอบคอบ และคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและ
 สนใจในสิ่งตกลงแล้วข้างต้นจริง ๆ หากไม่ท่านจะได้
 แต่ผู้แทนราษฎร ที่ไม่สมควรเป็นผู้แทนราษฎรที่
 แท้จริง นอกจากนั้น ผู้ที่จะเป็นผู้แทนของท่าน ควรจะ
 ต้องเป็นผู้ที่สนใจในทางการเมือง ทั้งในประเทศและ
 นอกประเทศ ที่ใกล้เคียงและที่ห่างไกล ฉะเพาะ
 อย่างยิ่ง ประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งได้ชื่อ
 ว่าอารยะประเทศแล้วนั้น.

การจะเลือกบุคคลให้เข้าลักษณะที่กินแหวะ เป็น
 การสำคัญอย่างยิ่ง ฉะนั้นจึงเป็นการสมควร ที่ท่าน
 ผู้แทนตำบลทั้งหลาย ผู้ซึ่งได้รายนามของประชาชน
 ชนทั้งปวงมาเลือกตั้งผู้แทนราษฎร พึงสำเหนียก
 และระลึกรู้ไว้ให้จงหนัก.

บุคคลที่จะเป็นผู้แทนราษฎรนั้น นอกจาก ต้อง
 มีคุณสมบัติต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังควรเป็นผู้ มีคุณ
 ภาพทั้งต่อไปนี้:

๑. มีวาจาสัตย์ คือ ไม่พูดอย่างหนึ่งทำอย่าง
 หนึ่ง การที่ใดคนมีวาจาสัตย์เขาเป็นผู้แทน ของ
 ท่าน ท่านย่อมไว้วางใจในผู้แทนนั้น และมอบ
 ความเป็นอยู่ของพวกท่าน ให้แก่เขาได้อย่างมั่นคง.

๒. มีความสุจริต คือเป็นผู้ที่ ตั้งอยู่ในศีลธรรม
 อันดี สมณชีพุทธ^{๖๕}เป็นผู้ ที่มีหิริโอตตชยปะ คือความ
 เกรงกลัว และความละอายต่อบาป และอกุศลทั้งปวง

เป็นผู้ที่จะมีภาวะ และชอบตรงต่อผู้ที่คัดเลือกเขา
 โดยน้ำใสใจจริง มีใช้ผู้ที่เห็นแก่ตำแหน่งหรือสิน
 ข้างในตำแหน่งนั้น แล้วและกลับเขาเกียรติยศ และ
 ชื่อเสียงของตำแหน่งที่จะไต่รับ ไปใช้เป็นประโยชน์
 ส่วนตัว ไม่ใช่เป็นประโยชน์ต่อท่านทั้งหลาย.

๓. มีความสันโดษ คือพึงพอใจในทรัพย์สินที่มี
 อยู่ ไม่เห็นแก่ความโลภหลง เช่นบุคคลซึ่ง
 ถึงแม้จะไม่ไต่รับคัดเลือก ก็มีทรัพย์พอเพียงที่จะ
 เลี้ยงครอบครัว บุคคลเช่นนี้ย่อมเป็นคนตรงข้าม
 กับผู้ที่มีความโลภหลงเป็นอารมณ์ เพราะผู้สัน
 โดษย่อมจะไม่มี ความมักใหญ่ใฝ่สูงให้เกินงาม หรือ
 เห็นแก่สินจ้างลาภสักการะ และเกียรติยศโดยมิ
 เป็นธรรม.

๔. ไม่เคยมีชื่อเสียงเสื่อมเสียด้วยประการใดๆ
 เช่น คอ้ง คำพิพากษาที่มีใช้คดีการเมืองในศาลสถิต

ยุตติธรรม หรือถูกตำหนิโทษ ถูกถอด ถูกปลด
จากตำแหน่ง หน้าที่ใด ๆ อันจะสื่อให้เห็นว่า ผู้นั้น
ทุจริตและไม่ตั้งคนให้อยู่ในตำแหน่งของคลองธรรมจนไม่
สมควรจะเป็นผู้แทน.

๕. เป็นผู้ที่ยกย่อง ส่งเสริมรัฐธรรมนุญ
แห่งราชอาณาจักรสยาม ด้วยน้ำใจอันบริสุทธิ์
จริง การที่ท่านต้องเลือกตั้งบุคคลชนิคนี ก็
ด้วยเหตุที่ รัฐธรรมนุญสยามเป็นกฎหมายอันสูงสุด
ของชาติและประเทศ ซึ่งบุคคลทุกชนทุกเหล่าจะ
ต้องเคารพสักการะ เพราะรัฐธรรมนุญเป็นกฎหมาย
ที่ให้กำเนิดแก่กฎหมายทั้งปวง เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
คู่กับความเป็นอยู่ของชาติและประเทศ ถ้าท่าน
ไม่ได้บุคคล ที่ ส่งเสริม กฎหมายแห่ง ชาติและบ้าน
เมืองของท่านแล้ว ความเสื่อมโทรมของกฎหมาย
ทั้งหลาย ตลอดจนความเสื่อมโทรมของชาติและ

ประเทศก็จะบังเกิดขึ้น ซึ่งจะนำภัยอันใหญ่หลวง มา
 สู่ชาติและประเทศของท่าน ครอบครัวของท่าน
 และตัวท่านเอง คนเราจะอยู่ได้ ก็ด้วย อาศัย
 ครอบครัวเป็น ประณม และครอบครัวจะอยู่ได้ ก็
 ด้วยอาศัยชาติและประเทศ ก็เมื่อรัฐธรรมนูญ ซึ่ง
 เป็นกฎหมายใน อัน ที่ จะ ดำเนินการปกครองให้ชาติ
 และประเทศไปใน แนว และทาง แห่งความเจริญ
 รุ่งเรือง และสันติสุข กุญชรยะประเทศทั้งหลาย
 ถ้าหากถูกงัดใช้และทำลายความศักดิ์สิทธิ์ ชาติ
 ของเราจะเข้าสู่ความ เจริญ รุ่งเรือง และ สันติสุข ได้
 อย่างไร ? และครอบครัวซึ่งเป็นส่วนอุปกรณของ
 ชาติและประเทศจะเข้าสู่ความเจริญรุ่งเรืองและสันติ
 สุขได้อย่างไร ? ตลอดจนตัวท่านก็จะไ้ วยความ
 เจริญและความสุขสมบูรณ์ได้อย่างไร ? ทั้งนี้ก็
 เหตุว่าชาติและประเทศก็คื รัฐธรรมนูญก็ คือบ

ครีวของท่านก็ดี และตัวท่านเองก็ดี จะแยกกัน
 ออกหาได้ไ้ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เราชาวสยามจะต้อง
 ส่งเสริมรัฐธรรมนุญของเราให้มั่นคงถาวร เพราะ
 ฉะนั้นจึงขอเชิญให้ผู้แทนตำบลทั้งหลาย พึงระลึกรว
 ให้จงหนัก และใช้พิจารณาญาณให้จงดี.

การที่ท่านจะเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ย้ง
 ควรไปฟังแต่คำกรมของเขอย่างง่าย ๆ ผู้แทนตำบล
 ทุกท่านควรจะต้องสืบแสวงถึงอุปนิสัยดี และความประ
 พฤติของผู้สมัครเป็นผู้แทนราษฎรนั้น ๆ ย้อน
 หลังขึ้นไป เพราะว่าการพูดนั้นเป็นเพียงแต่ลม
 ปากซึ่งอาจระลึกได้ตลอดเวลา แต่อุปนิสัยดีและ
 ความประพฤติของคนนั้นระลึกได้ยาก อุปนิสัยดี
 และความประพฤติของบุคคลเหล่านั้นแหละจะทำให้
 ท่านทราบถึงถึงความมุ่งประสงค์ของผู้สมัครได้ว่า
 เขาจะทำคุณประโยชน์ให้แก่ท่าน จึงหวังดีที่ท่านตั้ง

ภูมิลานา และชาติประเทศอื่นเป็นที่รักของท่านได้
อย่างไร.

บุคคลจำพวกที่กล่าวนี้ แม่ท่านเลือกที่จะ
มาเป็นผู้แทนของท่านแล้ว แทนที่จะทำผลดี อารมณ์
มาซึ่งผลร้ายได้ กล่าวคือ เขาเป็นสมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรและเขามีเสียงในสภาการแผ่นดิน แต่
แทนที่เขา จะเอา ความคิด และเสียง ของเขา ทำประ
โยชน์ให้แก่ราษฎร อารมณ์กลับเอาไปเป็นประโยชน์
แก่ตัวของเขาเอง และเขามีโอกาสที่จะอยู่ในสภา
ผู้แทนราษฎรได้ถึง ๕ ปี ถ้าท่านไม่ค้นคว้าหาคนที่
ดีแล้ว ก็หมายความว่าท่านเลือกทั้งคนผิดและไว
วางใจให้เขา เป็นผู้แทนราษฎรถึง ๕ ปีก็ได้

ตาม ลักษณะของประชาธิปไตยโดยแท้ รัฐบาล
ย่อมให้ความยุติธรรมที่สุดแก่ราษฎรในการปกครอง
ตนเอง รัฐบาลไม่มีประสงค์จะบังคับหรือฝืน

น้ำใจผู้ไม่สมัครด้วยประการใด ๆ เพราะฉะนั้น
 สิทธิในการที่จะสมัครเป็นผู้แทนราษฎรก็ดี เป็นผู้
 แทนตำบลก็ดี ตลอดจนการเลือกทรงผู้ใดเป็นผู้
 แทนราษฎรหรือผู้แทนตำบลก็ดี จึงตกเป็นสิทธิ
 ของประชากรราษฎรโดยทรง.

ในสมัยก่อน การออกเสียงและเสนอความเห็น
 ในการปกครองบ้านเมืองย่อมไม่ใช่หน้าที่ของราษฎร
 โดยทรง และรัฐบาลไม่ใคร่เปิดโอกาส แต่ในสมัย
 นี้หาเป็นเช่นนั้นไม่ ราษฎรย่อมมีสิทธิที่จะทำได้
 เพราะรัฐบาลเปิดโอกาสแล้ว ก็เมื่อรัฐบาลเปิด
 โอกาสแล้วเช่นนั้น จึงไม่ควรที่ผู้มีความสามารถทั้ง
 หลาย จะทิ้งโอกาสนั้นเสีย และทั้งไม่สมควรที่จะคอย
 แต่ส่งเสียงและเสนอความเห็นอยู่ภายนอก ในเมื่อ
 มีทางที่จะออกเสียงและเสนอความเห็นโดยทรงเป็น
 ทางการในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว.

อีกประการหนึ่ง ผู้บริหารราชการแผ่นดินที่
 เรียกว่า “คณะรัฐบาล” นั้น คือรัฐมนตรีผู้ซึ่ง
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเลือกตั้ง ขนไปจาก
 ขรรคาศผู้แทนราษฎรที่เป็นสมาชิกในสภาเอง เมื่อ
 เช่นนี้ การเป็นผู้แทนราษฎรนั้น ก็ย่อมมีโอกาส
 ใต้เป็นรัฐมนตรี เพื่อบริหารราชการแผ่นดินหรือ
 ปกครองประเทศโดยตรงด้วย เพราะเหตุนี้จึงขอวิง
 วอนเชิญท่านใคร่ครวญให้จงหนัก ก่อนจะเลือกตั้ง
 ใครเป็นผู้แทนราษฎร คือแทนจังหวัดที่ท่านตั้ง
 ภูมิลำเนาและมีอาชีพอยู่ในเขตตนนั้น.

ประเทศสยามเวลานี้ อยู่ในความวิบัติศอบของท่าน
 ท่านทุกคน มีส่วน ในความเจริญรุ่งเรือง และความ
 เสื่อมทรามของบ้านเมือง ฉะนั้นถ้าท่านไม่ช่วยบ้าน
 เมืองนี้เท่ากับท่านทิ้งบ้านของท่านและตัวท่าน และ
 นั่นก็คือ ท่านขาดความรักและเคารพตัวท่านเอง

๑๘

เพราะความล่มจมของบ้านเมืองนั้นคือ ความล่มจม
ของตัวท่านโดยตรง และความเจริญของบ้านเมือง
ก็เป็นความเจริญของตัวท่านเช่นเดียวกัน.

กองการโฆษณา

วันที่ ๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖

๒๗/๐๖/๒๕๖๕